

SPYŚ.

DEWIATY DESIATOK.

- No. 1. Oj we-ż czumak doczumakowaŭ sia! Piśnia Czumačka.
- „ 2. Oddała mene moja matinka, ta na czużuju storonoŭku. Dumka z Ukrainy.
- „ 3. Oj u łuzi, w łuzi czerwona kałyna! Piśnia z pid Zołotonoszi.
- „ 4. Oj u poli mohyla z wıtrom howoryła! Dumka z Ukrainy.
- „ 5. Oj ty, dube kuczerawyj, hillja twoji rjasni! Dumka z pid Machniwky.
- „ 6. Serbyinka za kozakom. „Oj Serbycho, Serbynoczko, hodi serbowaty! Piśnia z chorom.*)"
- „ 7. W sławnim misti Zaliszczykach wysoka mohyla. Dumka Nowobrańciw, z Podola.
- „ 8. I szumyt' i hude, dribnyj doszczyk ide. Szumka z Podola.
- „ 9. Horłycia. „Oj diwezyna horłycia, do kozaka hornetsia.“ Piśnia z tanciom.
- „ 10. W czystim poli, pry dołyni, pry tychim dunaju. 2ha Dumka pro Nyczaja.

*) Z lubymych piseń kniazia G. A. Potiomkina.

Persza Sotnia.

Dewiaty Desiatok.

No. 1.

„Oj, wże-ż czumak doczumakowau sia.“

Piśnia Czumačka.

Hołos z Rukopysi M. Wyhorniékoho.

Allegretto.

Perełożyu pid muzyku A. Kocipiński.

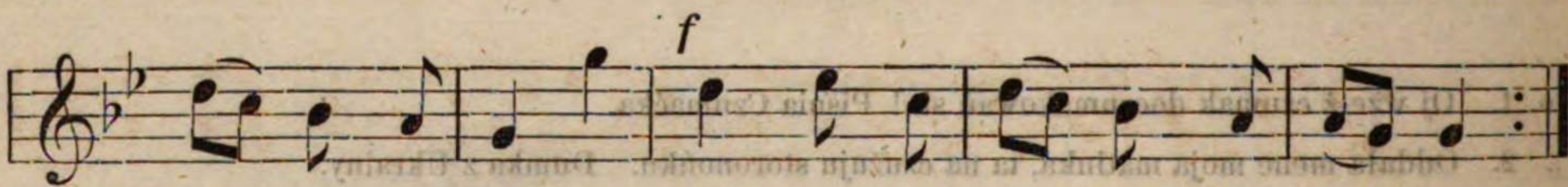
Hołos.

Oj, wże-ż czu - mak do - czu - ma - ko - wau sia,

pro - pyu wo - ly, ocz - kur u - wir - wau sia!

Hej, ty czu -
Ser - ce, czu -ma - cze ne - bo - że! czo-m ty ne - ro - bysz, jak ho - że?
ma - cze ho - łub - cze! czo-m ty ne - ro - bysz, jak łucz - sze?

Oj, kudy ty czumacze mandrujesz?
Komu mene, ty serce, darujesz?
Hej, ty czumacze neboże!
Czo-m ty ne robysz, jak hoże?
Serce, czumacze, hołubcze!
Czo-m ty ne robysz, jak łuczsze?

Ta wże-ż lude wse zwoziat' po tokam;
My z toboju, serdeńko, po szynkam.
Hej, ty czumacze neboże!
Czo-m ty nerobysz, jak hoże?
Serce, czumacze, hołubcze!
Czo-m ty nerobysz, jak łuczsze?

Lude idut u pole oraty;
My z toboju u korczmu hulaty.
Hej, ty, czumacze &. &.

Uże lude mołotiat cipamy;
My z toboju, serdeńko, nohamy.
Hej, ty, czumacze &. &.

Ta wże-ż lude w poli po orały;
My z toboju w korczmi prohulały.
Hej, ty, czumacze &. &.

Uże lude woziat i miszkamy;
My z toboju, serdeńko, pishkamy.
Hej, ty, czumacze &. &.

Taki-ż sami słowa w Zbornyku Żegota Pauli. Cz. II. Str. 82.

Перша Сотня.

Девяти Десятокъ.

No. 1.

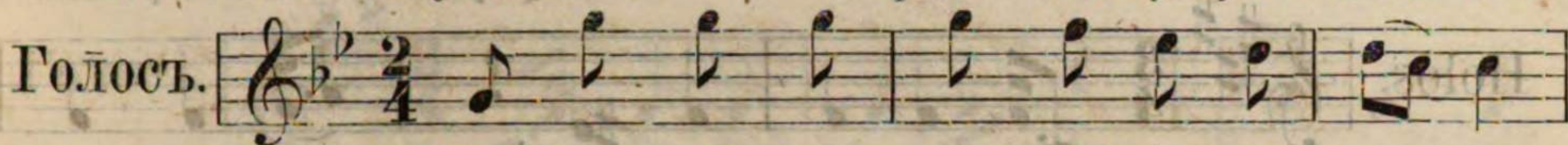
„Ой вже-жъ чумакъ дочумакувався.“

Піснь Чумацька.

Голосъ зъ Рукописі М. Вигорніцького.

Allegretto.

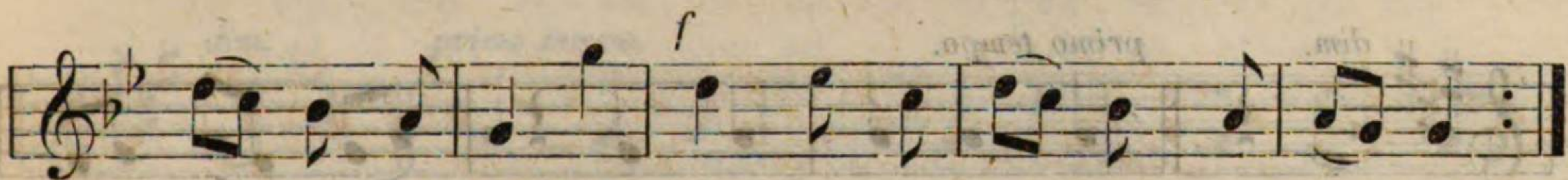
Переложивъ підъ музику А. Коціпінській.

Ой вже-жъ чу - макъ до - чу - ма - ку - вав - ся,

пропивъ во - ли, оч-куръ у - вір - вав - ся!

Гей, ти, чу-
Сер-це чу-

ма - че не - бо - же! чомъ ти не - ро - бишъ, якъ го - же?
 ма - че го - луб-че! чомъ ти не - ро - бишъ, якъ луч - ше?

Ой, куди ти чумаче мандруешъ?
 Кому мене ти, серце, даруешъ?
 Гей, ти, чумаче небоже!
 Чомъ ти не робишъ, якъ гоже?
 Серце, чумаче, голубче!
 Чомъ ти не робишъ, якъ лучше?

Люде ідуть у поле орати;
 Ми зъ тобою у корчму гуляти.
 Гей, ти, чумаче & &.

Та вже-жъ люде въ полі поорали;
 Ми зъ тобою въ корчмі прогуляли.
 Гей, ти, чумаче & &.

Та вже-жъ люде все звозять по токамъ;
 Ми зъ тобою, серденько, по шинкамъ.
 Гей, ти чумаче небоже!
 Чомъ ти неробишъ, якъ гоже?
 Серце, чумаче, голубче!
 Чомъ ти неробишъ, якъ лучше?

Уже люде молотять цінами;
 Ми зъ тобою, серденько, ногами.
 Гей, ти, чумаче & &.

Уже люде возять і мішками;
 Ми зъ тобою, серденько, пішками.
 Гей, ти, чумаче & &.

Такі-жъ самі слова въ Зборнику Жегота Паулі. Ч. II. Стр. 82.

Persza Sotnia.

Dewiaty Desiatok.

No. 2.

„Oddała mene moja matinka.“

Dumka z Ukrainy.

Hołos z Rukopysi Jos. Witwićkoho.

Andante.

Perełożyu pid muzyku A. Kocipiński.

Hołos.

Pożywu ja hodok, pożywu ja druhyj,
Stało myni nudnesen'ko;
Pokuju krylcia z szczyroho złotcia,
Ta-j poleczu z hałoczky.

Siadu ja, wpadu, u bateńka w sadu,
Na krajnij, ta na wyszeńci;
Siadu ja, wpadu w mateńky sadu,
Na krajnij, ta czereszeńci.

Wyjšzou do mene ta mij braticzok,
Ta-j staŭ hałok izhaniaty; —
Oj szuty w łuchy, czorni hałoczky,
Ta ne suszite sadoczku.

Wyjšzou do joho ta mij bateńko,
Ta-j staŭ bratu howoryty:
Ne zajmaj, synu, siji hałoczky,
Ta na czużij storonońci.

Wyjšła do mene moja sestrycia,
Stała hałok izhaniaty; —
Oj szuty w łuchy, czorni hałoczky,
Ta ne suszite sadoczku.

Wyjšła do jeji moja mateńka,
Stała sestri howoryty:
Ne zajmaj, doniu, siji hałoczky,
Ta na czużij storonońci.

„Оддала мене моя матінка.“

Голосъ зъ Рукописі Йос. Вітвіцького.

Переложивъ підъ музику А. Коціпінській.

Подобні слова въ Зборнику Амб. Метліньського. Стр. 256.

No. 3.

„Oj u łuzi, w łuzi czerwona kałyna!“

Piśnia

(z pid Zolotonoszi.)

Hołos spiwau F. A. Filipowicz.

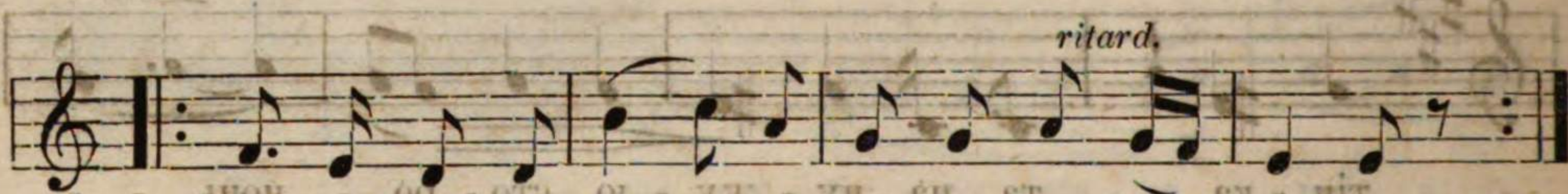
Andante con moto.

Spysau i perełozyu pid muzyku A. Kocipiński.

Hołos.

Oj u łu - zi, w łu - zi czer-wo-na ka - ły - na;

A to-ż ne ka - ły - na, to mo - ja diw - czy - na,
mo - ło - da diw - czy - na, szczo wir - no lu - by - ła.Lubyła, lubyła, ta-j pryczaruwała;
|: Wyweła konyka, sama osidląła. :|Ta wynesła rybku, iszcze chliba skybku:
|: Oce-ż tobi, serdeńko, weczera na-szwydku! :|Weczeraj, weczeraj, ta jid' u dorohu, —
|: Jak że nepojidesz, noczuj izo-mnoju! :|„Rad by ja, serdeńko, w tebe noczuwały;
|: Jest u mene bat'ko i ridnaja maty; :|„Jest u mene žinka i małyi dity, —
|: Rad by ja, serdeńko, tudy połetity!“ :|Ta-ż tobi, hołube, tudy ne litaty;
|: Tut tobi, serdeńko, w stepu pohybaty! :|Rusymy kudrijamy stepy wystylaty,
|: Czerwonoju krowiu riczky napōniaty! — :|

No. 3.

„Ой у лузі, въ лузі червона калина!“

Піснь

(въ підъ Золотоноші.)

Голосъ співавъ Ф. А. Філіповичъ.

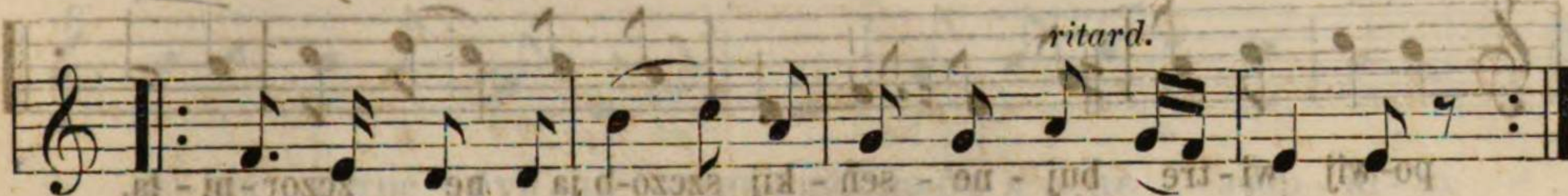
Andante con moto.

Списавъ і переложивъ підъ музику А. Коціпінскій.

Голосъ.

Ой у лу - зі, въ лу - зі чер-во - на ка - ли - на;

А то-жъ не ка - ли - на, то мо - я дів - чи - на,
мо - ло - да дів - чи - на, що вір - но лю - би - ла.

Любила, любила, тай причарувала;

: Вивела коника, сама осідлала. :|

Та винесла рибку, іще хліба скибку:

: Оце-жъ тобі, серденько, вечера нашвидку! :|

Вечеряй, вечеряй, та йдѣ у дорогу, —

: Якъ же непоїдешъ, ночуй ізо-мною! :|

„Радъ би я, серденько, въ тебе ночувати;

: Есть у мене батько і рідная мати; :|

„Есть у мене жінка і малиі діти, —

: Радъ би я, серденько, туди полетіти!“ :|

Та-жъ тобі, голубе, туди не літати;

: Тутъ тобі, серденько, въ степу погибати! :|

Русими кудрями степи вистилати,

: Червоною кровью річки наповняти! — :|

No. 4.

„Oj u poli mohyla z witrom howoryła.“

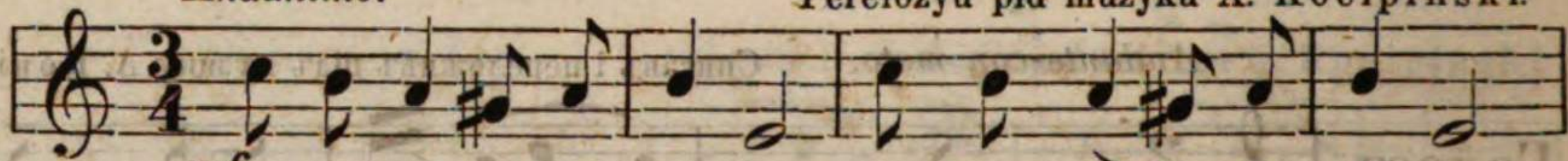
Dumka z Ukrainy.

Hołos z Rukopysi M. Wyherniückoho.

Andantino.

Perelożyū pid muzyku A. Kocipiński.

Hołos.

mf

Oj u po-li mo-hy-ła z wi-trom ho - wo - ry - ła :

po-wij wi-tre buj - ne - seń - kij szczo-b ja ne zczor-ni - ła.

Szczob ja ne czorniła, szczo-b ja ne marniła,
 Szczob po meni trawa rosła, ta szcze-j zeleniła. . .

I witer ne wije, i sonce ne hrije,
 Tilki w stepu pry dorozi trawa zelenije.

Oj u stepu riczka, czerez riczku kładka :
 Ne pokydaj, kozaczeńku, ridneńkoho bat'ka!

Jak bat'ka pokynesz, sam marno zahynesz —
 Riczenkoju bystreńkuju za Dunaj *) zaplywesz!

Bodaj taja riczka ryby ne rodyła, —
 Wona moho towarzysza na wiki wtopyła!

Bodaj taja riczka kuszyrom zarosła, —
 Wona moho towarzysza za Dunaj zanesła!

*) Dunaj, — oznacza większą wodę: staw lub rzekę.

No. 4.

„Ой у полі могила зъ вітромъ говорила.“

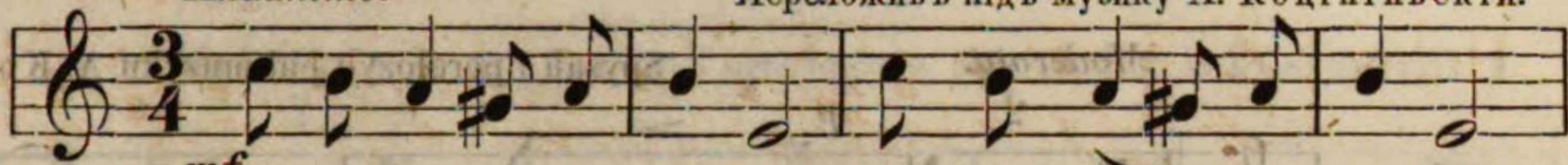
X Думка зъ України.

Голосъ зъ Рукописі М. Вигорницького.

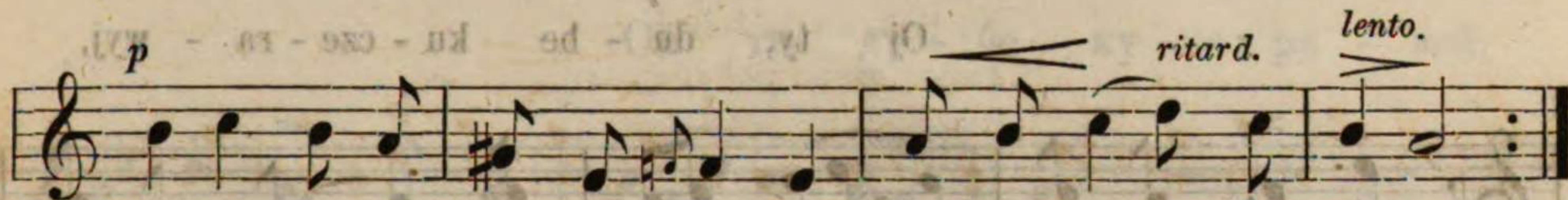
Andantino.

Переложивъ підъ музику А. Коціпінській.

Голосъ.

mf

Ой у по-лі мо-ги-ла зъ вітромъ го-во-ри-ла:

по-вій ві-тре буй-не-сень-кий, що-бъ я не зчор-ні-ла.

Що-бъ я не чорніла, що-бъ я не марніла,
 Що-бъ по мені трава росла, та щей зеленіла. . .

І вітеръ не віє, і сонце не гріє,
 Тільки въ степу при дорозі трава зеленіє.

Ой у степу річка, черезъ річку кладка:
 Не покидай, козаченьку, рідненького батька!

Якъ батька покинешъ, самъ марно загинешъ —
 Річенькою бистренькою за Дунай*) запливешъ!

Бодай тая річка риби не родила, —
 Вона мого товариша на вікі втопила! —

Бодай тая річка куширомъ заросла, —
 Вона мого товариша за Дунай занесла!

*) Дунай, — значить: величина воды: прудъ или рѣка.

No. 5.

„Oj ty, dube kuczerawyj, hilla twoji rjasni.“

Dumka

(z pid Machniwky.)

Hołos spiwala W. Jaźwińska.

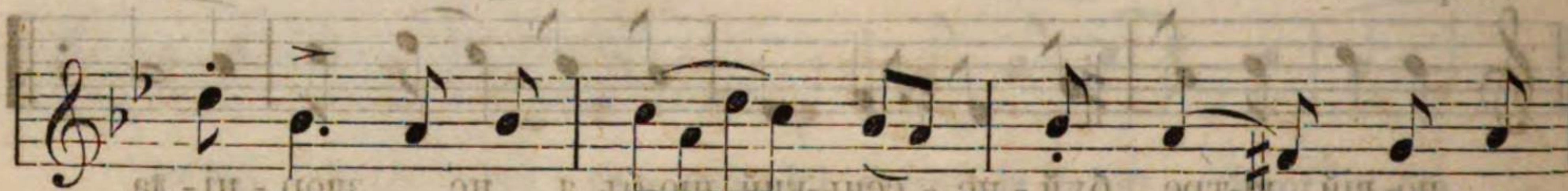
Moderato.

Spysań i perełožyń pid muzyku A. Kocipiński.

Hołos.

Oj ty, du - be ku - cze - ra - wyj,

hil - la two - ji rja - sni; — ty ko - za - cze

mo - ło - deń - kyj sło - wa two - ji kra - sni.

Słowa twoji prekrasnyji, a czortowa dumka;
Poky-m tebe nelubyla, huła-m jak hołubka. *)

Huła-m sobi jak hołubka, połynula w pole,
Siła-m sobi na duboczku: — hore-ż, meni hore!

Najszła-m sobi kubeleczo, de utka neset sia —
Oj czuju-ż ja czerez ludej, — wrażyj syn smijet sia.

Oj chocź śmij sia, chocź ne śmij sia, lycho tobi bude;
Chorytymes, bolitymes, a smerty ne bude. **)

Taki-ż sami słowa w Zbornyku Żegota Pauli. Cz. II. Str. 137.

Warjanty:

*) Pokil tebe ja ne znała, żyła jak hołubka . . .

**) Chorytymes, bolitymes, smerty bażatymes,
A w mojej matuseńki, wody prochatymes.

Ne dam, ne dam wodyczeńki, ne daść moja maty —
Budesz-że ty, wrażyj synu, i tak propadaty.

Ne dam, ne dam wodyczeńki, ne daść moja titka —
Tak iz sochnesz, i zowianesz jak rutiana kwitka!

Перша Сотня.

Девяти Десятокъ.

No. 5.

„Ой ти, дубе кучерявий, гілля твої рясні.“

Думка

(зъ підъ Махнівки.)

Голосъ співала В. Язввінська.

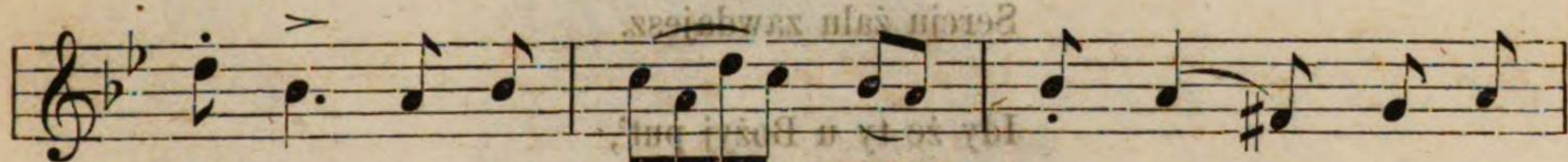
Moderato.

Списавъ і переложивъ підъ музику А. Коціпінскій.

Голосъ.

Ой ти, ду - бе ку - че - ря - вий,

гіл - ля тво - і ря - сні; ти ко - за - че

мо - ло - день - кий сло - ва тво - і кра - сні.

Слова твої прекрасні, а чортова думка;
Поки-мъ тебе нелюбила, гула-мъ якъ голубка. *)

Гула-мъ собі якъ голубка, полинула въ поле,
Сіла-мъ собі на дубочку: — горе-жъ, мені горе!

Найшла-мъ собі кубелечко, де утка несеться —
Ой чую-жъ я черезъ людей, — вражий синъ сьміється.

Ой хочъ сьмійся, хочъ не сьмійся, лихо тобі буде;
Хоритимешъ, болітимешъ, а смерти не буде. **)

Такі-жъ самі слова въ Зборнику Жегота Паулі. Ч. II. Стр. 137.

Варянти:

*) Покил тебе я не знала, жила якъ голубка...

**) Хоритимешъ, болітимешъ, смерти бажатимешъ,
А въ моєї матусеньки, води прохатимешъ.

Не дамъ, не дамъ водиченьки, не дасть моя мати, —
Будешъ-же ти, вражий сину, і такъ пропадати.

Не дамъ, не дамъ водиченьки, не дасть моя тітка, —
Такъ ізсохнешъ, і зовиєшъ якъ рутяна квітка!

Warjant.

Oj ty dube kuczerawyj!
Szyrokyj lyst' na tobi:
Ty kozacze mołodeńkyj!
Durnyj rozum u tebe.

Oj na dubi kuczerawym
Szyrokyj lyst opade;
Durnyj kozak mołodeńkyj
Bez rozumu propade.

Ty bożyu sia, prysiahaŭ sia,—
Ne pokynu ja tebe!
Teper mene pokydajesz,
Sercju żalu zawdajesz.

Idy że ty u Bożyj put',
A ja pidu w temnyj lis,
W temnyj lis, w temnyj lis,
Nechaj mene żwir izjist'.

Oj wy, żwiry wy lutij, *)
Rozirwite mene,
A serdeńka ne czipajte,
Myłeńkomu widdajte.

Nech myłomu dostanet sia
Nech myłyj podywyt sia,
Szczu na serci tim dijet sia
Na serci tim dijet sia.

*) Lutij, znaczy: rozbestwiony, rozjuszony.

Варянтъ.

Ой ти дубе кучерявий!
Широкий листъ на тобі:
Ти козаче молоденький!
Дурний розумъ у тебе.

Ой на дубі кучеравимъ
Широкий листъ опаде,
Дурний козакъ молоденький
Безъ розуму — пропаде.

Ти божився, присягався, —
Не покину я тебе!
Теперь мене покидаєшъ,
Серцю жалю завдаєшъ.

Іди же ти у Божий путь,
А я піду въ темний лісъ,
Въ темний лісъ, въ темний лісъ,
Нехай мене звівъ ізъистъ.

Ой ви, звіві, ви лютіі, *)
Розірвіть мене,
А серденька не чіпайте
Миленькому віддайте.

Нехъ милому достанеться
Нехъ милий подивиться,
Що на серці тімъ діється
На серці тімъ діється.

*) Лютіі, — значить: rozbestwiony, rozjuszony.

Persza Sotnia.

Dewiaty Desiatok.

No. 6.

Serbynka za kozakom.

Piśnia z chorom.

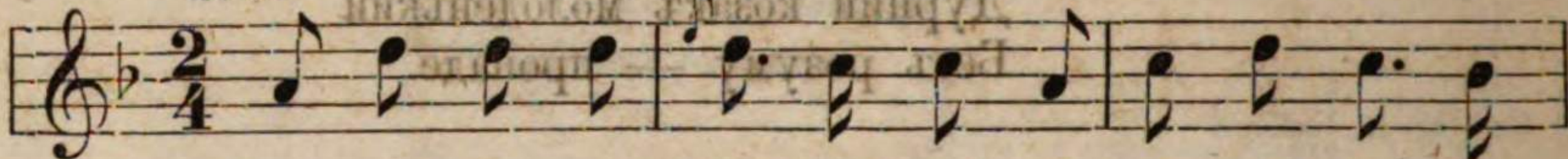
(Z lubymych piśeń kniazia G. A. Potiomkina.)

Hołos z Rukopysi Jos. Szpeka.

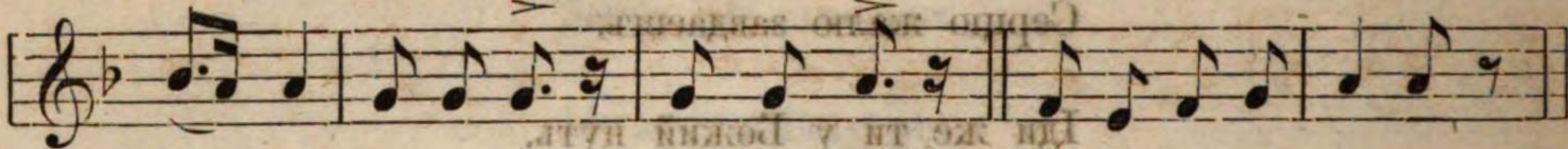
*Quasi recitando.**Solo.*

Perelożyu pid muzyku A. Kocipiński.

Hołos.

Oj Ser-by - cho, Ser-by - nocz-ko, ho - di ser - bo-

poco accelerando, poco a poco ritenuto.

wa - ty, be-ry serp, ta jdy wstep psze-ny-czeńku ża - ty!

Vivace. Coro.

Traj, raj, raj, raj, raj, raj, pszeny-czeńku ża - ty. ża - ty.

Ne żała ja u bateńka, ne budu-j u tebe;
 Jak uchwatył' nowyj serp, kynuła wid sebe.
 Traj, raj, raj, raj, raj, raj!

Kynuła wid sebe.

Oj ty znaŭ, na szczo braŭ mene nedorosłu;
 Hoduwała mene maty, jak swyniu porosnu.
 Traj, raj, raj, raj, raj, raj!

Jak swyniu porosnu.

Oj ty znaŭ, na szczo braŭ mene newelyczku;
 Kochaŭ mene mij bateńko, jak perepełyczku.
 Traj, raj, raj, raj, raj, raj!

Jak perepełyczku.

Oj ty znaŭ, na szczo braŭ, ja ne wmiła żaty;
 Na pny myni chołodok ja budu leżaty.
 Traj, raj, raj, raj, raj, raj!

Ja budu leżaty.

Mużyk woły zaprjahaje, na wiz Serbyнку sażaje,
 Pojidemo žinko w pole; szczo za wraża dola!
 Traj, raj, raj, raj, raj, raj!

Szczo za wraża dola.

Перша Сотня.

Девяти Десятокъ.

No. 6.

Сербинка за козакомъ.

Пісенья зъ хоромъ.

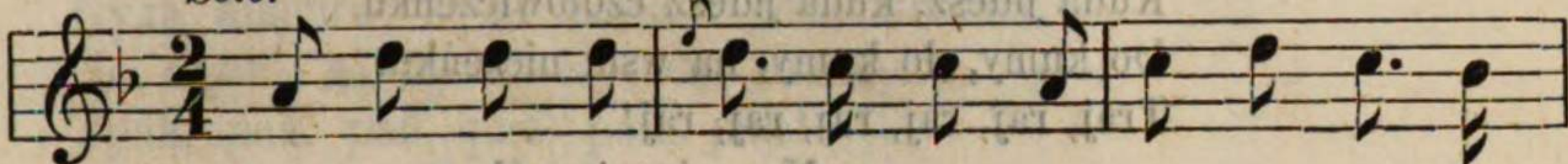
(Зъ любимихъ пісень князя Г. А. Потемкіна.)

Голосъ зъ Рукописі Йос. Шпека.

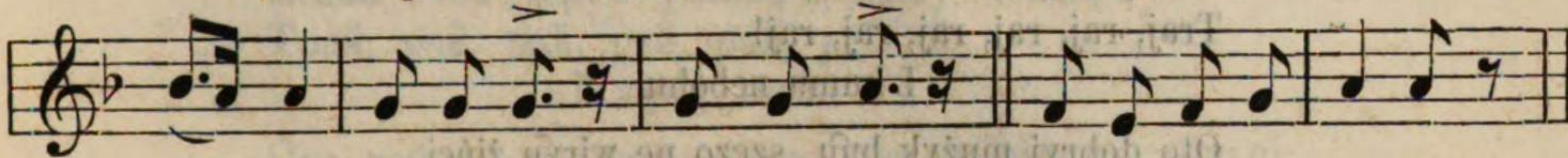
*Quasi recitando.**Solo.*

Переложивъ підъ музику А. Коціпінській.

Голосъ.

Ой Сер-би - хо, Сер-би - ноч-ко, го - ді сер-бо-

*poco accelerando.**poco a poco ritenuto.*

ва - ти, бе - ри серпъ, та йди въ степъ пшени-ченьку жа-ти!

*Vivace. Coro.**f**mf**f* 1^{ma.}2da.

Трай, рай, рай, рай, рай, рай, пшени-ченьку жа-ти. жа-ти.

Не жала я у батенька, не будуї у тебе;
 Якъ ухватить новий серпъ, кинула відъ себе;
 Траї, рай, рай, рай, рай, рай!

Кинула відъ себе.

Ої ти знавъ, на що бравъ мене недорослу;
 Годувала мене мати, якъ свиню поросну.
 Траї, рай, рай, рай, рай, рай!

Якъ свиню поросну.

Ої ти знавъ, на що бравъ мене невеличку;
 Кохавъ мене мїї батенько, якъ перепеличку.
 Траї, рай, рай, рай, рай, рай!

Якъ перепеличку.

Ої ти знавъ, на що бравъ; я не вміла жати;
 На пни мині холодокъ, я буду лежати,
 Траї, рай, рай, рай, рай, рай!

Я буду лежати.

Мужикъ воли запрягає, на візъ Сербинку сажає,
 Поїдемо жінко въ поле; що за вража доля!
 Траї, рай, рай, рай, рай, рай!

Що за вража доля!

Skoro koniec, dożynaj, u wiz woły zaprahaj:
Ta pojidemo do domu, bo ja pidtomyłaś.
Traj, raj, raj, raj, raj, raj!

Bo ja pidtomyłaś.

Ta pojidemo do domu, ta budem hulaty,
Zwarym borszczu, hałuszok, polahajem spaty.
Traj, raj, raj, raj, raj, raj!

Polahajem spaty.

Kuda jidesz, kuda jidesz czołowiczeńku,
Do kumy, do kumy, na wsiu niczeńku.
Traj, raj, raj, raj, raj, raj!

Na wsiu niczeńku.

Boże tobi pomahaj, szczęśliwu dorohu!
Bodaj tebe czort uziâu, i kumu nebohu.
Traj, raj, raj, raj, raj, raj!

I kumu nebohu.

Oto dobryj muzyk buû, szczo ne wiryû žiñci,
Derżaû sobi pro zapas, w kyszeni czerwiñci.
Traj, raj, raj, raj, raj, raj!

W kyszeni czerwiñci.

A u stepu, u stepu, pry bytij dorozi,
Derżaû muzyk swoju žinku, hołu na morozi.
Traj, raj, raj, raj, raj, raj!

Hołu na morozi.

Doweło sia bidnij žiñci hohotat' trasty sia,
I dribneńko howorit' i duże klasty sia.
Traj, raj, raj, raj, raj, raj!

I duże klasty sia.

Czoho sydysz, czoho dmesz sia, czomu w kozuch ne wdjahnesz sia?
— Bodaj w tebe tak duch buû, jak w mene kozuch buû.
Traj, raj, raj, raj, raj, raj!

Jak u mene kozuch buû.

Czoho sydysz, czoho dmesz sia, diwczyno hubata?
— Zjila pasok z trydciatok, taj stała horbata.
Traj, raj, raj, raj, raj, raj!

Taj stała horbata.

Czoko sydysz, czoho dmesz sia, czom w czoboty ne wbujesz sia?
— Jak że meni ne duty sia, czort-ma wiszczo obuty sia.
Traj, raj, raj, raj, raj, raj!

Czort-ma w wiszczo obuty sia.

Jak szarnu ja po pid ławu, najszła czobit bez cholawy;
Jak hajnu ja bosiakom, tańciuваты z kozakom.
Traj, raj, raj, raj, raj, raj!

Taćniuваты z kozakom.

Скоро кінець, дожинай, у візъ воли запрягай:

Та поїдемо до дому, бо я підтомилась.

Трай, рай, рай, рай, рай, рай!

Бо я підтомилась.

Та поїдемо до дому, та будемъ гуляти,

Зваримъ борщу, галушокъ, полягаємъ спати.

Трай, рай, рай, рай, рай, рай!

Полягаємъ спати.

Куда йдешъ, куда йдешъ чоловіченьку,

До куми, до куми, на всю ніченьку,

Трай, рай, рай, рай, рай, рай!

На всю ніченьку.

Боже тобі помагай, щасливу дорогу!

Бодай тебе чортъ узявъ, і куму небогу.

Трай, рай, рай, рай, рай, рай!

І куму небогу.

Ото добрий мужикъ бувъ, що не віривъ жіньці,

Державъ собі про запасъ, въ кишені червіньці.

Трай, рай, рай, рай, рай, рай!

Въ кишені червіньці.

А у степу, у степу, при битій дорозі,

Державъ мужикъ свою жінку, голу на морозі.

Трай, рай, рай, рай, рай, рай!

Голу на морозі.

Довелося бідній жіньці гоготать-трастися,

І дрібненько говорить, і дуже клястися.

Трай, рай, рай, рай, рай, рай!

І дуже клястися.

Чого сидишъ, чого дмешся, чому въ кожухъ не вдягнешся?

— Бодай въ тебе такъ духъ бувъ, якъ у мене кожухъ бувъ.

Трай, рай, рай, рай, рай, рай!

Якъ у мене кожухъ бувъ.

Чого сидишъ, чого дмешся, дівчино губата?

— Збіла пасокъ зъ тридцятку, тай стала горбата.

Трай, рай, рай, рай, рай, рай!

Тай стала горбата.

Чого сидишъ, чого дмешся, чомъ въ чоботи не вбуєшся?

— Якъ же мені не дутися, чортъ-ма въ віщо обутися.

Трай, рай, рай, рай, рай, рай!

Чортъ-ма въ віщо обутися.

Якъ шарну я по підъ лаву, найшла чобіть безъ холяви;

Якъ гайну я босякомъ, танцювати зъ козакомъ.

Трай, рай, рай, рай, рай, рай!

Танцювати зъ козакомъ.

Persza Sotnia.

Dewiaty Desiatok.

No. 7.

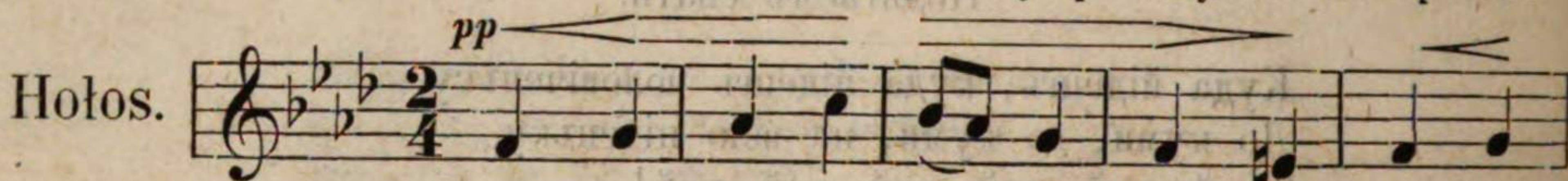
„W sławnim miśti Zaliszczykach wysoka mohyla.“

Dumka Nowobranciw

(z halycijskoho Podola.)

Andantino.

Spysaŭ i perełożyu pid muzyku A. Kocipiński.

W sła-wnim mi-śti Za-li-szczy-kach wy-so-

ka mo-hy-ła; — oj! ne o-dna wy-hla-

da-je ma-ty swo-ho sy-na.

— „Oj nemajeż moho syna, nema-ż moho pana,
A wże-ż joho postiloŭka porochom prypała.“

Czorneńkiji woroniata, pidnosiat'sia w horu! —
Wy mołodi nowobrańci wernit'sia do domu!

— „Radyb' my sia w horu wznesty, tuman ne puskaje;
Radyby my sia wernuty, korol ne puskaje.

Ne puskaje, ne puskaje, dobru zdobycz maje,
Sydyt' sobi na kresełku, na skrypoczci hraje;

A skrypoczka z wasyloczka, a struny iz ruty,
Jak zahraje w Tarnopoli na wsiiu Polszczu czuty.

Taki-ż sami słowa w Zbornyku: Żegota Pauli.

Cz. II. Str. 47.

Перша Сотня.

Девяти Десятокъ.

No. 7.

„Въ славнімъ місѣті Заліщикахъ висока могила.“

X Думка Новобранцівъ

(зъ галиційського Подоля.)

Andantino.

Списавъ і переложивъ підъ музику А. Коціпінській.

Голосъ.

Въ сла-внімъ мі-сѣті За - лі - щи-кахъ ви - со-

ка мо - ги - ла; — ой! не о - дна ви - гля-

да - е ма - ти сво - го си - на.

— „Ой немаєжъ мого сина, немаєжъ мого пана,
А вже-жъ ёго постілонька порохомъ припала.“

Чорненькіі воронята, підносяться въ гору!
Ви молоді новобранці верніться до дому!

— „Радибъ ми ся въ гору взнести, туманъ не пускає;
Радиби ми ся вернути, король не пускає.

Не пускає, не пускає, добру здобичъ має,
Сидить собі на креселку, на скрипочці грає;

А скрипочка зъ василёчка, а струни ізъ рути,
Якъ заграє въ Тарнополі на всю Польщу чути.“

Такі-жъ самі слова въ Зборнику: Жегота Паулі.

Ч. II. Стр. 47.

No. 8.

„I szumyt' i hude dribnyj doszczyk ide.“

Szumka z Podola.

Allegretto.

Spysaŭ i perełożyu pid muzyku A. Kocipiński.

Hołos.

f I szu - myt' i hu - de, dri - bnyj do -
p szczyk i - de; A chto-ż me - ne mo - ło - du - ju
f do do - moń - ku za - we - de? 1ma. 2da. za - we - de?

Obizwaŭsia kozak, na sołodkim medu:

|: Hulaj, hulaj, czornobrywa, ja do domu zawedu. :|

Ne wedy-ż ty mene, oj proszu-ż ja tebe,

|: Bo łychoho muža maju, bude byty dobre znaju.*) :|

A ja muža ne boju sia, ja mužowi pokłoniu sia;

|: Jak win teje pomirkuje, może sej raz podaruje. :|

Na bik chłopci, na bik chłopci, bo czort muža nese:

|: Jak pobaczyt' mene z wamy, joho trjaścia za trjase. :|

N-aj trjase, n-aj trjase, jak witer łuhamy;

|: Taky-ż bo ja mołodaja pohulaju z wamy. :|

I szumyt', i hude, skrypka hraje, bas hude;

|: Kozak moŭczyt' a wse znaje, win do domu powede. :|

*) Warjant.

Oj proszu-ż ja tebe, ne wedy-ż ty mene,

|: Bo serdytu matir maju, bude byty mene. :|

Bude byty wołoczyty, szczo-b nikudy nechodyty,

|: Szczo-b nikudy nechodyty, czużych chłopciw ne lubyty. :|

Перша Сотня.

No. 8.

Девяти Десятокъ.

„І шумить і гуде, дрібний дощикъ іде.“

Шумка зъ Подоля.

Allegretto.

Списавъ и переложивъ підъ музику А. Коціпінській.

Голосъ.

І шу - мить і гу - де, дрі - бний до -
 щикъ і - де; А хто-жъ ме - не мо - ло - ду - ю
 до до - монь - ку за - ве - де? за - ве - де?

Обізвався козакъ, на солодкімъ меду:

|: Гуляй, гуляй, чорнобрива, я до дому заведу.:|

Не веди-жъ ти мене, ой прошу-жъ я тебе,

|: Бо лихого мужа маю, буде бити добре знаю.*):|

А я мужа не боюся, я мужові поклонюся;

|: Якъ вінъ тее поміркує, може сей разъ подарує.:|

На бікъ хлопці, на бікъ хлопці, бо чортъ мужа несе:

|: Якъ побачить мене зъ вами, ёго трясця затрясе.:|

Н-ай трясє, н-ай трясє, якъ вітеръ лугами,

|: Таки-жъ бо я молодая погуляю зъ вами.:|

І шумить, і гуде, скрипка грає, басъ гуде;

|: Козакъ мовчить, а все знає, вінъ до дому поведе.:|

*) Варянтъ.

Ой прошу-жъ я тебе, не веди-жъ ти мене,

|: Бо сердигу матіръ маю, буде бити мене.:|

Буде бити волочити, що-бъ нікуди неходити,

|: Що-бъ нікуди неходити, чужихъ хлопцівъ не любити.:|

Persza Sotnia.

Dewiaty Desiatok.

No. 9.

Horłycia. *)

„Oj diwczyna horłycia do kozaka hornet'sia.“

Pisnia z tańciom.

Hołos z Rukopysi M. Wyhorniékoho.

Allegro.

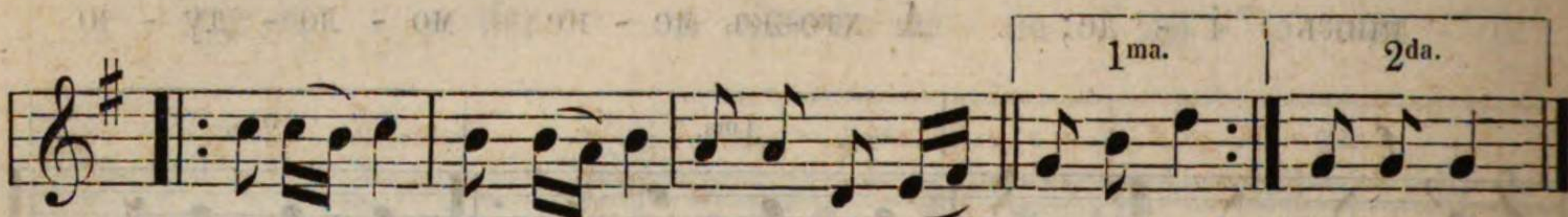
4

Perełožyū pid muzyku A. Kocipiński.

Hołos.

Oj diw - czy - na hor - ły - cia do ko - za - ka hor - net' sia;

a ko - zak jak o - reł, jak po - ba - czyū ta i wmer, ta i wmer.

**) Umer bat'ko, bajduże,
 Wmerła maty, bajduże,
 |: Umer myłyj, czornobrywyj,
 Żal meni joho duże. :|

I za bat'ka „Otcze nasz“,
 I za matir „Otcze nasz“,
 |: Za myłoho-ż duszu
 Tańcjuwaty muszu. :|

*) Dziewczyna wezwana do tańca staje w środku izby, chłopiec tańczy do koła niżej, robiąc przysiudy i wycinając hołubce. Dziewica stojąca w środku zowie się horłycia |: synogarlica. :|

**) Drugą i trzecią strofę śpiewał Hułak-Artemowski.

Перша Сотня.

Девяти Десятокъ.

No. 9.

Горлиця. *)

„Ой дівчина горлиця до козака горнеться.“

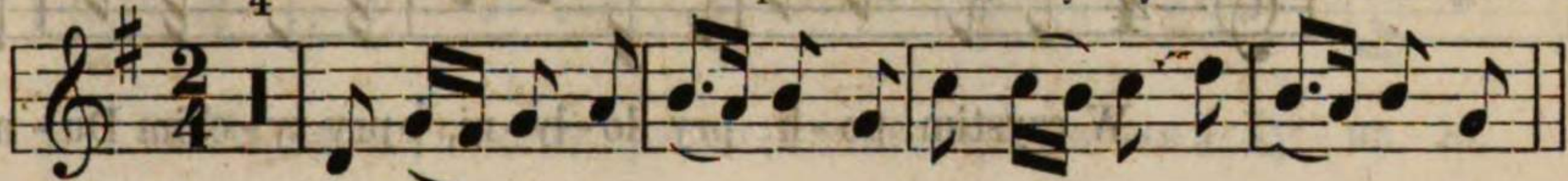
Пісня зъ танцємъ.

Голосъ зъ Рукописі М. Вигорніцького.

Allegro.

Переложивъ підъ музику А. Коціпільській.

Голосъ.

Ой дів-чи-на гор-ли-ця до ко-за-ка гор-неться;

а ко-закъ якъ о-релъ, якъ по-ба-чивъ та і вмеръ, та і вмеръ.

**) Умеръ батько, байдуже,
Вмерла мати, байдуже,
: Умеръ милий, чорнобривий,
Жаль мені його дуже. :|

І за батька „Отче нашъ“,
І за матіръ „Отче нашъ“,
: За милого-жъ душу
Танцювати мушу. :|

*) Дівчина, котру парубокъ закликавъ до танця, стає середъ хати. Парубокъ танцює навкругу неї навприсидки, — то взявшись въ боки, то хлюпаючи въ долоні, то покаючи підковами нога-объ-ногу. Дівчина, що стоїть посередині, називає „Горлиця.“

**) Други і треті куплетъ співавъ Гулакъ-Артемовскій.

No. 10.

„W czystim poli pry dołyni, pry tychim Dunaju.“

2ha Duma pro Nyczaja.

Hołos iz Zbornyka Waćława z Oleska.

Andante.

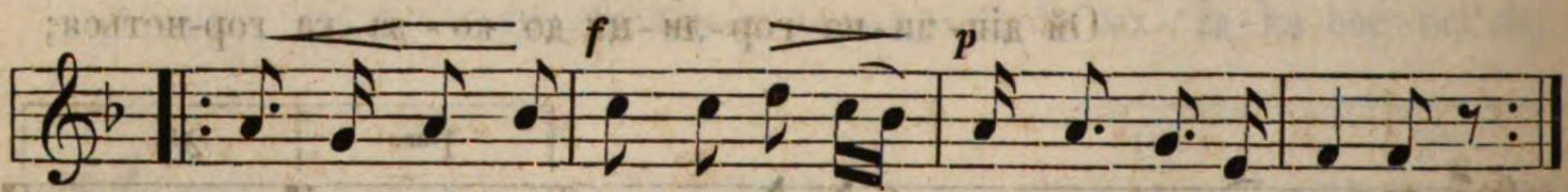
Perełożyu pid muzyku A. Kocipiński.

*p**pf*

Hołos.

W czystim po - li pry do - ły - ni, pry ty - chim Du - na - ju,

kry-knuu ko - zak na Ny-cza-ja: wti - kaj - mo Ny - cza-ju!

Jak ja maju, kozak Nyczaj, zwidsy utikaty,

|: Sławu swoju kosaćkuju na wik zmarnuwaty. :|

— A ja tebe, mij Nyczaju, ne ubezpieczaju

|: Derży sobi konyczeńka dla swoho zwyczaju. :|

— A ja tebe, mij Nyczaju, ne ubezpieczaju,

|: Derży sobi szabeloczku ta pid oponczoju. :|

— Koły tebe Lachi budut', Nyczaju, rubaty,

|: Szczo-b sia maũ ty, mij Nyczaju, czym oboroniaty. :|

Oj ażeżbo, kozak Nyczaj, na teje ne dbaje

|: Taj z kumoj, iz luboj med-wyno krużlaje. :|

Bo postawyũ, kozak Nyczaj, try storoży w misti,

|: A sam piszoũ do kumońki szczuku-rybu jisty. :|

Ne pospiszyũ kozak Nyczaj, szczuku-rybu zjisty,

|: Jak pohlane wkwatyrońku, poũno Lachiw w misti. :|

Oj pohlane, kozak Nyczaj, za tychiji wody,

|: Jide Lachiw sorok tysiacz choroșzoji wrody. :|

A ja kozak mołodeńkyj, Lachiw ne boju sia,

|: Majuž-bo ja kozaczeńkiw, to-j oboroniu sia. :|

Oj jak krykne, kozak Nyczaj, na chłopcia małoho;

|: Kulbacz chłopcze, kulbacz małyj, konia woronoho. :|*)

Warjanty:

*) |: Sidłaj chłopcze, sidłaj małyj, konia woronoho. :|

Перша Сотня.

Девяти Десятокъ.

No. 10.

„Въ чистімъ полі при долині, при тихімъ Дунаю.“

2га Дума про Ничая.

Голосъ ізъ Зборника Вацьлава зъ Олеска.

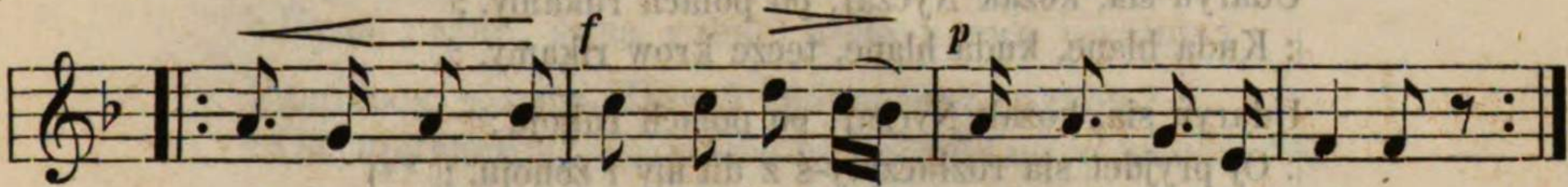
Andante.

Переложивъ підъ музику А. Коціпінській.

Голосъ.

Въ чистімъ по-лі при до-ли-ні, при ти-хімъ Ду-на-ю,

крикнувъ ко-закъ на Ни-ча-я: вті-кай - мо Ни-ча-ю!

Якъ я маю, козакъ Ничай звідси утікати,
 |: Славу свою козацькою на вікъ змарнувати.:

— А я тебе, мій Ничаю, не убезпечаю,
 |: Держи собі кониченька для свого звичаю.:

— А я тебе мій Ничаю, не убезпечаю,
 |: Держи собі шабелёчку та підъ опончою.:

— Коли тебе Ляхі будуть, Ничаю, рубати,
 |: Що-бъ ся мавъ ти, мій Ничаю, чимъ обороняти.:

Ой а́лежбо, козакъ Ничай, на тее не дбає,
 |: Тай зъ кумою, ізъ любою медъ-вино кружляє.:

Бо поставивъ, козакъ Ничай, три сторожі въ місті,
 |: А самъ пішовъ го кумонькі шуку-рибу йісти.:

Не поспішивъ, козакъ Ничай, шуку-рибу зйісти,
 |: Якъ погляне въ кватироньку, повно Ляхівъ въ місті.:

Ой погляне, козакъ Ничай, за тихійі води,
 |: Йіде Ляхівъ сорокъ тисячъ хорошої вроди.:

А я козакъ мо́лоденький, Ляхівъ не боюся,
 |: Маюжъ-бо я козаченьківъ, то-й оборонюся.:

Ой якъ крикне, козакъ Ничай, на х о́ця ма́лого;
 |: Кулбачъ хлопче, кулбачъ ма́лий, коня вороного.*):

Варанти.

*) |: Сідлай хлопче, сідлай ма́лий, коня вороного.:

Kulbacz meni woronoho, sobi bułanoho,

|: Het' wyriżem wraży Lachiw, het' szczo do jednoho. :|

Ne ustyhnuu, kozak Nyczaj, na konyka wsisty,

|: Ohlanet' sia po za sebe, a wże Lachi w misti. :|

Oj jak stysne, kozak Nyczaj, konia ostrohamy,

|: Za nym Lachiw sorok tysiacz z hołymy szablamy. :|

Oj jak woźme, kozak Nyczaj, wid baszty do baszty

|: Wraży Lachiw jak snopyki po try rjady kłasty. :|

Oj powerne, kozak Nyczaj, na liwoje płecze,

|: Za nym, za nym kriwawaja bystra riczka tecze. :*)

Oj powerne, kozak Nyczaj, na prawuju ruku,

|: Ne wyskoczyt' Nyczajiw kiń iz Laćkoho trupu. :|

Udaryu sia, kozak Nyczaj, po połach rukamy. :|

|: Kuda hlane, kuda hlane, tecze krow rikamy. :|

Udaryu sia, kozak Nyczaj, po połach rukaju:

|: Oj pryjdet sia rozłuczyty-ś z dit'my i żonoju. :| **)

Oj spitknuu sia Nyczajiw kiń na mału tyczynu, ***)

|: Piniâu joho pan Potoćkij z konia za czuprynu. :|

Oj czy ce to toj że chmil, szczo po tynu wjet'sia;

|: Oj czy ce toj kozak Nyczaj szczo z Lachamy bjet'sia? :|

Oj, toj-to sam toj-że chmil, szczo po tynu wjet'sia;

|: Oj, toj-to sam kozak Nyczaj, szczo z Lachamy bjet'sia: :| †)

A deż twoji Nyczajeńku skarbowyji koni?

|: Oj w misteczku Beresteczku stojat' na pryponi. :|

A deż twoji Nyczajeńku skarbowyji wozy?

|: Oj w misteczku Beresteczku stojat' na załozii. :|

A deż twoji Nyczajeńku ditońki taj żona?

|: W samym misti Beresteczku sydiat sobi w doma. :|

Ta kotoryj, kozaczeńku, bude z was u misti,

|: Pokłoniť sia mojij żoni, neszczasnij' newisti. :|

Za czas, za czas, za hodyнку, za mału chwyłynku,

|: Kaczajet sia Nyczajewa hołowka po rynku. :|

Oj ne dbały wraży Lachy na kochaćku wrodu,

|: Rwały tiło po kawałku, pukały na wodu. :|

*) |: Tecze riczka krowawaja, szczo konem ne wtecze. :|

**) |: Oj brosyu sia kozak Nyczaj, z mista utikaty
Za nym, za nym pan Potoćkij począu dohaniaty. :|

***) |: Oj pobih-że kozak Nyczaj, w połe na dołynu. :|

†) Hodi tobi, hodi chmelu, ta po tynu wyt' sia!

|: Hodi tobi, wraży synu, iz Lachamy byt' sia! :|

Килбачь мені вороного, собі буланого,
 |: Геть виріжемъ вражихъ Ляхівъ, геть що до одного. :|
 Не устигнувъ, козакъ Ничай, на коника всісти,
 |: Оглянеться по за себе, а вже Ляхи въ місті. :|
 Ой якъ стисне, козакъ Ничай, коня острогами,
 |: За нимъ Ляхівъ сорокъ тисячъ зъ голими шаблями. :|
 Ой якъ возьме, козакъ Ничай, відъ башти до башти,
 |: Вражихъ Ляхівъ якъ снопикі по три ряди класти. :|
 Ой поверне, козакъ Ничай, на лівое плече,
 |: За нимъ, за нимъ кривавая бистра річка тече. *) :|
 Ой поверне, козакъ Ничай, на правую руку,
 |: Не вискочить Ничаївъ кінъ ізъ Ляцького трупу. :|
 Ударився, козакъ Ничай, по полахъ руками,
 |: Куда гляне, куда гляне, тече кровъ ріками. :|
 Ударився, козакъ Ничай, по полахъ рукою;
 |: Ой прийдеться розлучити-сь зъ дітьми і жоною. **) :|
 Ой спіткнувся Ничаївъ кінъ на маїу тичину, ***)
 |: Пінявъ його панъ Потоцькій зъ коня за чуприну. :|
 Ой чи це то той же хміль, що по тину вьється,
 |: Ой чи це той козакъ Ничай що зъ Ляхами бьється? :|
 Ой, той-то самъ той-же хміль, що по тину вьється;
 |: Ой, той-то самъ козакъ Ничай, що зъ Ляхами бьється! :| †)

А дежъ твої, Ничаеньку, скарбовії коні?
 |: Ой въ містечку Берестечку стоять на припоні. :|
 А дежъ твої, Ничаеньку, скарбовії вози?
 |: Ой въ містечку Берестечку стоять на заїозі. :|
 А дежъ твої, Ничаеньку, дітоньки тай жона?
 |: Въ самімъ місті Берестечку сидять собі въ дома. :|
 Та которий, козаченьку, буде зъ васъ у місті,
 |: Поклоніться моїй жоні, нещасній невісті. :|
 За часъ, за часъ, за годинку, за маїу хвилинку,
 |: Качається Ничаева голювка по ринку. :|
 Ой недбаїи вражи Ляхи на козацьку вроду,
 |: Рвали тію по кавалку, пускаїи на воду. :|

*) |: Тече річка кровавая, що конемъ не втече. :|

**) |: Ой бросився козакъ Ничай, зъ міста утікати,
 За нимъ, за нимъ панъ Потоцький, почавъ доганяти. :|

***) |: Ой побігъ-же козакъ Ничай, въ поле на долину. :|

†) Годі тобі, годі хмелю, та по тину виться!
 |: Годі тобі, вражи сину, ізъ Ляхами битися!

